

1. En wisa vill jag sjunga om fästa wännen
min: Minna råder äro mångsamma, som tillrä
på min färd. 2. Jag war i första relligst och wärdens
gläde mig: Men då som der en fästet wän,
hvaras tal förtjusle mig. 3. All gläde då för handens war, och jag
berglömda Gud. Hans saligaunga lade mig,
Jag bröt mot fästet Gud. 4. Jag lydde råd och tånlit på hans
rättbommar stor: Men saligheten, i honom bor, för
fästet så min ro. 5. Jag lade Gud med fästet Gud: beret
hans hjerta upp. Han blef upprätt och sig om,
tänste i en beröslig färd. 6. Wi gif med sorg och grämlit, och
brad wär förgessat. Jag tänste på den djerran
Gud, som allom tömma kall. 7. Wi gingo till en fästmannde man, At
fästet kall bli sam: Han lade munter för sitt ro,
och gif så beröslan. 8. Tant på ditt hårda hjerta, och på din
egen själ. Som hög du lade fästet på borden,
som jag bar. 9. Men o du store Fader och allsmåldige
Gud, Som himmelens wägar utstakat! Upptag
de själar nu till dig i ewighet, Till himmelens
ewiga glädje. 10. Från Timsö till Strettnäs, der resan
togs an Dit äfwen de lyckligen kommo: Men
när de skulle hen så mötte döden dem, Det war
infet skonsmål å färde. 11. I Åsheda Eoden der hafwer sig
händt Ett öde, som alldrig kan nämnas: Att
tio unga män, de foro från sitt hem, Då döden
en bage för dem spände. 12. Är det nån, som will weta, hwem wi
san hafwer gjort, Så will jag namnet wiser-
lig utgifwa: En Soldat jag är, mist namn åt
Anders Borg, och tjenar wid Sörmlands Res-
gemente.

Kostar 2 fl. Banco.

16. Allt gub, som wi i werlden gät, Det
så wi en gång swara för: När som den sista
stimman står, Och wi skall läggas uppå bar.
17. Jag fäst i werlden upp en ros, Men
sann, att den nu flytt sin ros: Den wägnade så
snarligt bort Unom en liden tid så fort.
18. All werldens wänskap snart förgår,
Den wäst fästhet mest består. I mun är wän-
nen för och rund, Men hjerta menar ännu lund.
19. Den som en fästet wän har för, Den
fäst en sweta, som blir swär. Det swärder fästet
bigt i mitt bröst: Då jorden sinnes ingen tröst.
20. När jag om natten i min bröm lype
wäntar från min fästet: Jag fästet då ett
fästet bröst, Som begärligt längtar efter tröst.
21. Men jag den enda trösten har, Att
en gång på den sista dag wäst för den blivare
wänt i tröst, Den jag i tiden lewde nöjd.
22. Gaf jag i all min lewde bar Stäl
frängt ut sorg och qual: Men det jag tror de
snart gå bort, En lewde liden är så fort.
23. Men ewigheten ständigt när, Det in-
gen ända för oss står: Det wi så liden har
löd sig, Som wi ha lewde i wär tid.

GS 585

Tre stycken nya Kärleks-Visor,

Den Första:

Den som i werlden fattig är, etc.

Enunges som: Till himmelen dit längtar jag.

Den Andra:

En wisa will jag sjunga, etc.

Författad af Brita Olsdotter från Näs
Eoden och Mellanborg.

Den Tredje:

Men hör ni alla menniskor, etc.

De begge följande Visorna sjungas efter
egna behagliga melodier.

Schlun, J. S. Åkerbloms Boktryckeri.

1843.

De höfva till mitt hjerta gäst, Och följ mig till
15. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

14. För dig min förtärlig önskan, Och följ mig till
13. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

12. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till
11. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

10. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till
9. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

8. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till
7. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

6. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till
5. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

4. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till
3. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

2. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till
1. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

0. Svaret på ditt önskan, Och följ mig till

En Visa om verdens falskhet och menniskofärlig.

Sjunges som: "All Himmelen dit längtar jag."

Den som i verden fastig är, Vill ingen men-
ska hålla kär; Men älska Gud i all sin tid, Ed
har man nog till ewig tid.

2. En visa jag nu sjunga skall Allt om
en kärlek, som blef all; Den sten för mig som
solen klar, Men wände sig nu i mulna dar.

3. Gud gifwe, att de mulna dar, För mig
i himlen må bli klar; Att de dock alla klarna
opp, När jag till graswen bäres bort.

4. Jag tänkt mitt hjerta åt en wän,
Men jag fick det så snart igen. Det ömkeligen
sarat sig, Det swider ständigt uti mig.

5. Men om jag det åt Gud har tänkt;
Han mig wist aldrig från sig wände Den
wännen, som han får till sig, Behåller han till
ewig tid.

6. Att hwad din kärleks ord war söt,
När wi vårt wänstapsband hopfnöt; Wi då
med glädje mött hwara, Och hjertat utaf kär-
lek brann.

2. Ett tusen åttahundra och trettiofem,
den tjugondestjerde uti Juli-månaden, Då wä-
gens höga knall och det brusande swell, Tog
tio unga drängar ifrån jorden.

3. Uppå en liden farkost de wägade sig
ut: Tolf drängar i sällskap de woro. De glöm-
de wäl bort Gud Fader och Guds Son, Ja och
så Gud den Helige Ande.

4. Den farkosten han fastades mot bäljorna
blå, Och tio sjöent till botten som stenar: Men
nwenne kom till lands, Men om de ej sät
hjelp, De hade och i bäljorna begrafwits.

5. Sin ögon då de lyftade mot himlshwalf,
wet opp, Och togo från verden ett grufwe-
ligt lopp. Färdwål du onskessulla och fershateliga
werld. Färdwål med det du äger, Det räknas blott
för slärd.

6. En Bonde ifrån Wisa by, han miste
Son och dräng; Besinna hwilket öde det mänd
wara; Ty nu han hade ingen att lita sig till,
dock kommen war till äldriga dagar.

7. Det war och twänne bröder, som singo
söjas åt, Som hällie hwarandra så låra. De
hade också tänkt hwar att wälja sig en wän,
Blott de i verden längre fött lefwa.

8. Det sägs wäl utaf mången, att det har
fett i öfwerdåd; Men det kan dock ej wiskas,
Blott utaf falska råd; Derom kan Herren döma,
Uppå den sista dagen.